

DE STER VAN NEDERLAND

15 MEI 1932

No. 10

37e JAARGANG

Hij zal U eenen anderen Trooster geven, namelijk den Geest der waarheid, welken de wereld niet kan ontvangen. Joh. 14: 16, 17.

WAAROM IS GODSDIENST NOODIG?

Door Dr. John A. Widtsoe.

Waarom handelen de menschen zooals zij doen?

Waarom zijn sommige menschen eerlijk, anderen oneerlijk, sommigen vriendelijk, anderen onvriendelijk; deze eerbiedig, gene godslasterend?

Men zou hierop kunnen antwoorden, dat de eerlijke mensch in de tien geboden geloofd, de oneerlijke niet; dat de vriendelijke mensch in de bergrede geloofd, de onvriendelijke niet; dat de eerbiedige in God geloofd, de godslasteraar niet.

Eén ding is zeker: Wij handelen overeenkomstig ons geloof, hetgeen dus het belangrijkste in ons is. Ik geloof in eerlijkheid, daarom kan men mij vertrouwen. Ik geloof in de broederschap der menschen, daarom is het waarschijnlijk dat ik vriendelijk ben. Indien men iemands geloofsartikelen kent, kan men zijn handelingen met vrij juiste nauwkeurigheid voorspellen.

Een levensphilosophie voor iedereen.

Ieder menschelijk wezen, hetzij beschaafd of wild, wordt in zijn handelingen door bepaalde geloofsoverwegingen geleid. Deze worden niet altijd in woorden uitgedrukt, maar gewisselijk bestaan zij in de diepten van zijn bewustzijn. Alleen krankzinnigen zijn zonder zulk een besturend geloof.

Iemands voortstuwend geloof wordt somtijds zijn levensphilosophie genoemd, want het verklaart hem het leven en bepaalt zijn levens-

uitingen. In meer uitgebreiden zin is zulk een geloof hetwelk iemands handelingen beïnvloedt en dus ook zijn levensvreugde, meer dan een filosofie. Godsdienst is een betere naam, want het is de taak van den godsdienst de menschen aan te sporen alle waarheid te zoeken en waarheid in hun handelingen te leggen. De naam godsdienst is juist gekozen wanneer het geloof in God deel uitmaakt van de levensphilosophie.

Van dit standpunt bekeken, heeft ieder mensch met een gezonden geest een godsdienst. Iemand die zegt, dat hij geen godsdienst heeft, maakt zichzelf waarschijnlijk wat wijs.

De belangrijkheid van den Godsdienst.

Godsdienst in dezen algemeenen zin, „het geloof dat de handelingen der menschen bepaalt”, is de belangrijkste zaak ter wereld en dient de belangstelling van elk verstandig mensch te hebben. Neem deze belangrijkheid eens in oogenschouw: hij heeft den loop der geschiedenis bepaald, den enkeling succes of wel mislukking gebracht; hij heeft ontelbaren tot geluk of ellende geleid.

Al naar gelang de naties geloofden, was er oorlog of vrede, hebben menschen in veiligheid geleefd of werden zij op den brandstapel verbrand, was er licht of duisternis in de wereld. De geschiedenis der wereld is in hoofdzaak de geschiedenis van haar godsdienstig geloof.

De laatste Groote Oorlog werd veroorzaakt door oorlogszuchtige denkbeelden.

Het is nutteloos zijn stem te verhelfen tegen godsdienst want ieder heeft er een. De godsdienst zal ieder mensch overleven, elken storm doorstaan. Het gaat hier slechts om de soort godsdienst, die, welke welvaart zal brengen aan enkelingen en naties. De toekomst der wereld hangt meer af van den godsdienst dan van iets anders.

De Godsdienst, welke heden wordt verlangd.

De wereld is in het geheel niet zooals zij behoort te wezen, en wel voornamelijk omdat de godsdienst er niet in is geslaagd den noodigen steun te verschaffen. Godsdiensten van naam waren onwaar of onvolledig. Er steekt geen verdienste in het bedriegen van onszelf in zulk een belangrijke aangelegenheid. Er zijn droevige toestanden op aarde, welke den grondslag vormen van 's menschen ongeluk en de onrust in de wereld, doch welke de menschen, die de wetten van God en de natuur gehoorzamen, niet behoorden te verontrusten, doch integendeel door den mensch kunnen worden verbeterd, indien hij zich door correcte geloofsbeginselen laat leiden. Wij, menschen van dezen tijd, eischen van den godsdienst dat hij ons welvaart, veiligheid en geluk brenge. Wat heeft hij anders ten doel?

Kwalen teisteren de aarde en haar bewoners. De godsdienst die wij in onze dagelijksche handelingen toonen, behoort den weg te wijzen naar volledige gezondheid en de wetenschap te inspireeren om met nieuw-ontdekte feiten en hulpmiddelen te streven naar lichamelijke volmaking.

De armoede, leelijk en onverbiddelijk, bant de vreugde uit het leven van millioenen; toch biedt de aarde genoeg voor de behoeften van allen. De godsdienst moet helpen dezen ongezonden toestand uit ons midden te verwijderen in deze eeuw van overwinningen.

Sociale ontevredenheid bedreigt den wereldvrede. De godsdienst moet den weg wijzen naar de stichting van een practische broederschap der menschen, door welke allen elkander kunnen bijstaan in het zoeken naar de volle levensvreugde.

Ledige vormen en verrichtingen doen de ziel gebrek lijden, die hongert naar een geloof dat leeft. Een godsdienst, welke van doode dogma's is ontdaan, verschaft het leger der menschheid een werkzaam aandeel in een tot overwinning voerend opbouwen van zichzelf en de gemeenschap.

Ons geloof en onze godsdienst moeten deel uitmaken van onze dagelijksche plichten. De godsdienst behoort niet besloten te blijven binnen de muren der Kerk, doch ook te zijn in de huizen, kantoren en winkels zijner belijders. Een godsdienst voor den Zondag alleen is een stukje godsdienst en geeft ook maar gedeeltelijke voldoening. Wanneer ook eenmaal woningen Godshuizen zijn, zal een nieuwe dag van voorspoed aanbreken.

Strijd tusschen waarheid en waarheid, zooals tusschen wetenschappen en godsdienst dient optehouden. De godsdienst dient te leeren alle waarheid te aanvaarden, en te verwerpen datgene wat slechts een bouwwerk van theoriën is, door menschen opgericht. Dan zal de menschheid vrijer ademhalen.

De geest der menschen wordt terneer gedrukt door een onbegrijpelijke opvatting omtrent God: onpersoonlijk, koud, een kracht uit krachten en meer niet.

De godsdienst behoort in verstaanbare taal te spreken over Gods warme Vaderhart. Hij moet vrede brengen aan het menschelijk hart, dat klopt gelijk de Eeuwige Vader het wil. De godsdienst moet van omhoog komen om onder de menschen op aarde te wonen. Het is beter een gelukkig thuis te hebben en in een aangename, eerlijken werkkring te arbeiden, dan te aanbidden in een grootsche kathedraal. De moderne tijd eischt een godsdienst, welke voor den geest der menschen is, wat het bloed voor het lichaam is. De belofte van hemelsche vreugden is niet voldoende voor iemand die hongert naar brood.

Aldus zijn sommige eischen, welke de tegenwoordige tijd aan den godsdienst stelt, opdat hij de menschheid moge voeren naar het beloofde land van universeel geluk.

Er bestaat een moderne Godsdienst.

De thans bestaande godsdiensten, de vele onderling twistende Kerken, al mogen zij nog zoo eerwaardig zijn en verlangend om wel te doen, hebben dit kwaad niet verbeterd. Dat komt omdat zij geleidelijk aan afgeweken zijn van de volle waarheid in den éénen waren godsdienst. Zij leeren slechts een gedeelte der waarheid.

Het Evangelie van Jezus Christus heeft, in z'n geheel genomen, in

al zijn beginselen en de toepassing daarvan, het vermogen om in iedere behoefte der menschen te voorzien. Het is de eenige godsdienst met zulk een uitgebreide, reddende macht. De rechtvaardige grondbeginselen van alle andere godsdiensten zijn in het volledige Christelijke waarheidsstelsel vervat.

Het ontbreekt de wereld heden ten dage aan de volle toepassing van de eenvoudige grondbeginselen, welke Jezus van Nazareth leerde. De godsdienst, waaraan de tegenwoordige wereld in haar duistere ellende dringend behoefte heeft, is die welke gegeven werd door Jezus Christus en voor elke ziekte op aarde het geneesmiddel in zich heeft.

Het christendom, dat in wezen een praktisch systeem was voor 's menschen goed in al zijn doen en laten, is zoodanig vergeestelijkt geworden, dat de lijdende, falende of zondigende mensch er geen houvast meer aan heeft. Het was zoo niet bedoeld; het was bestemd om den eenvoudige te helpen en binnen het bereik van zijn verstand te blijven.

Weldenkende mannen en vrouwen behoorden den moed te hebben om de eeuwige waarheid te zoeken en aan te nemen, en, gewapend met rechtvaardige beginselen, den strijd aan te binden met de dwaling in al haar vormen. Hoe eerder dit geschiedt, des te eerder zal de gelukszon de aarde beschijnen. Hoe meer er aan den strijd deelnemen, des te zekerder is de overwinning.

De menschheid dient niet te lijden omdat er kerken zijn, die alleen maar een gedeelte der waarheid en maar al te vaak dwalingen verkondigen.

Een nieuw-oude aanbieding.

De godsdienst, welke de tegenwoordige wereld voor de overwinning harer moeilijkheden noodig heeft, bestaat heden onder de menschen. Het volledige waarheidsstelsel, hetwelk door den Zaligmaker werd verkondigd, is op aarde aanwezig en in zijn georganiseerden vorm bekend onder den naam van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Deze godsdienst, het zuivere Evangelie van Jezus Christus, welke de volle waarheid bezit en het volle gezag der Christelijke leer, heeft gedurende de eeuw van zijn bestaan uitermate veel succes gehad met het oplossen van de verbijsterende vraagstukken, waar de menschheid zich tegenover ziet geplaatst. Zijn aanhangers hebben buitengewone lichamelijke gezondheid, economische onafhankelijkheid, sociale tevredenheid, algemeene geestelijke verlichting en bevattingsvermogen verworven.

Deze godsdienst verklaart vele geheimen betreffende het zijn en wordt leidelijk bij iedere dagelijksche verrichting in toepassing gebracht. Hij aanvaardt en gebruikt alle waarheid en wijst den weg naar aardsch geluk, zoowel stoffelijk als geestelijk. De inleidende geschiedenis van de welgeslaagde wederoprichting van de Kerk van Jezus Christus in dezen tijd zal voor een volgend hoofdstuk worden bewaard.

Wilt gij dit geloof onderzoeken? Het is een stelsel, vol van wonder-schoone waarheid.

VARIA.

De Vrede.

In het Christel. tijdschrift „Op den Uitkijk” geeft ds. J. D. Boerkoel de volgende opmerking ten beste: „De vrede behoort voorloopig in de romantische sfeer thuis. De vrede doet mij denken aan een figuur uit Vicky Baum's roman „Menschen im Hotel”. Kringelein, een klein, burgerlijk boekhoudertje uit een provinciestedje, heeft nog maar vier weken te leven, vraagt zijn levensverzekering op en gaat naar Berlijn. „Om te kuren”, zegt hij tot zijn vrouw; maar in werkelijkheid is het, om te leven, echt te leven, als een grand seigneur het leven te leeren kennen in de duurste hotels, in schouwburg en bioscoop, gedurende de weinige dagen, die hem nog beschoren zijn. Dan ontmoet hij een fatalist, een scepticus, een dokter, wiens halve gezicht in den oorlog is weggeschoten. Deze laat hem zien, dat het met het leven niets is; het valt aan allen kant tegen. En als Kringelein zelf die ervaring ook opgedaan heeft, sterft hij. De vrede jaagt van de eene groote stad naar de andere. „Om te kuren”, maakt hij ons wijs. Maar hij gaat pierewaaien. Hij smijt met geld; de conferenties van heden zijn heel wat duurder dan de brieven van de vroegere diplomatie. En zijn vriend is onze wereld na den oorlog, met haar half weggeschoten gelaat; zij doet al haar best, om hem te laten zien, dat het toch niets meer gedaan is met het leven. En straks sterft de vrede.

Ncp.

Alle klippen.

Iemand vroeg aan een loods, of hij alle klippen langs de kust kende. „Nee”, antwoordde de loods, „maar dat is ook niet noodig; ik behoef alleen maar de veilige vaargeul te kennen”.

De sociale verzekeringen en de wil tot gezondheid.

Op het jongste chirurgencongres te Berlijn werd een merkwaardig onderwerp behandeld. Men wees er nl. aan de hand van statistieken en ervaringen op, hoe sterk het genezingsproces afhangt van de vraag, of de getroffene een rente in uitzicht heeft of niet. Is zulks niet het geval, dan is psychisch de wensch en de wil van gezond te worden, zóó veel sterker, dat het genezingsproces gemiddeld (volgens de statistieken) sneller verloopt. Is er een rente in uitzicht, dan is de wil om gezond te worden vaak lang zoo sterk niet en is er merkbare vertraging in de genezingsprocessen te constateeren. Erger nog wordt deze zaak, wanneer dezelfde begeerte-neurose ook den arts infecteert en deze eveneens den tijd al te zeer als een bondgenoot beschouwt, bewust of onbewust.

Ncp.

Gids voor de Levensreis.

In oude tijden was het gewoonte, dat vorstelijke personen er hofnarren op nahielden, die door hun geestige of luimige invallen hun meester moesten vermaken. Zoo had een zekere vorst een hofnar, wien hij op zekeren dag een narrenstaf overhandigde met de opdracht, dien zoolang te behouden tot hij iemand mocht ontmoeten, die hem in dwaasheid nog zou overtreffen, en aan wien hij dan dien staf moest overreiken! Eenige jaren later werd de vorst ziek. Zijn nar ging hem bezoeken, en vernam toen van zijn meester, dat deze spoedig ging sterven. — „Waarheen gaat u op reis?” vroeg de nar nu. — „Ik moet een lange reis ondernemen, ver, ver weg,” antwoordde de vorst. — „En wanneer zult u wederkomen? Over een maand misschien?” „Neen.” — „Over een jaar?” — „Neen.” — „Wanneer dan? Nooit?” — „Neen, nooit!” — „Welke voorbereidselen hebt u dan voor uw reis gemaakt?” — „In het geheel geene”, antwoordde de vorst. — „Hebt u dan voor een goede ontvangst gezorgd?” — „Neen”. — „Wat!” riep nu de nar uit, „u gaat voor altijd weg, en hebt u niet voorbereid?! Hier, neem gij dan mijn narrenstaf; gij zijt grooter dwaas dan ik!”

Geboortenstijging in Japan.

Terwijl in Europa de geboortencijfers steeds harder terugloopen, meldt Japan een sterke stijging. Daar worden 43000 kinderen per maand geboren. Japan telde bij de volkstelling op 1 Oct. 1930 64.450.005 inwoners zonder de overzeesche Japanners tegen 43.800.000 in 1904. Bij dit tempo is over 30 jaren de 100 miljoen gepasseerd.

Ncp.

Over Genesis 1.

In het Leidersblad schrijft prof. dr. G. Ch. Aalders, hoogleeraar aan de Vrije Universiteit te Amsterdam, over de bekende quaestie, hoe de dagen in Genesis 1 in het scheppingsverhaal moeten worden opgevat. Prof. Aalders komt tot de conclusie, dat deze dagen niet als „gewone dagen” of als „dagen van 24 uur” kunnen worden opgevat. Het waren „buitengewone” dagen, werkdagen Gods en de Schrift geeft geen enkele maatstaf aan om den duur dezer dagen te bepalen.

BIJ ONZE KIEKJES.

In ons vorig nummer beloofden wij enkele kiekjes uit het Moedersdagboekje, dat onze zendelingen dit jaar uitgegeven hebben. Twee van de groepen vindt men in dit nummer.

De andere groepen hopen wij later te geven.

KANTOORPERSONEEL EN GROEOPLEIDSTERS.

John G. de Gooyer, Secr. van O.O.V. en Z.S.; John E. van Boerum, Zendings Secr.;
Hoyt W. Brewster, Opziener O.O.V. en Z.S.; Clyde Biddulph, Ass't. Redacteur De Ster.
Johanna Riet, Ass't. Jeugdwerk Leidster; Tine Hartman—Spaans, Ass't. Zendingsbijhoudenster.

ZENDELINGEN VAN HET UTRECHTSCH E DISTRICT.

Johannes van Katwijk, Woodrow W. Winward, Max R. Warner, David H. Christensen (attredend Distr. pres.), Opal K. Hammond. — James J. de Bry, Don F. Smith, President Frank I. Kooyman, Gerard J. Klomp (de nieuwe District President), Gabriël J. Neerings jr.

VAN DE REDACTIE.

De groote les van de Pinksteruitstorting.

„En als de dag van het pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen eendrachtelijk bijeen.

„En er geschiedde haastelijk uit den hemel een geluid, gelijk als van eenen geweldigen, gedrevenen wind, en vervulde het geheele huis, waar zij zaten.

„En van hen werden gezien verdeelde tongen, als van vuur, en het zat op een iegelijk van hen.

„En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zooals de Geest hun gaf te spreken.”

Als Petrus, ter verklaring van dit merkwaardige verschijnsel, den Profeet Joël citeert, dat God gezegd heeft: Ik zal uitstorten van mijnen Geest *op alle vleesch*, dan wordt daar soms in gelezen, dat dit strijdt met het leerstuk van de handoplegging voor de gave des Heiligen Geestes. Waartoe handoplegging, zoo redeneert men, als op alle vleesch die invloed wordt uitgenomen?

Klaarblijkelijk vergeet men hier dat Petrus even later, als het ware in één adem, bepaalde voorwaarden stelt, waaraan zij, die den Heiligen Verlichter willen ontvangen, moeten voldoen. „Mannen broeders”, roepen zijn hoorders uit, verslagen in het hart, „wat zullen wij doen?” En de Apostel geeft het bekende antwoord:

„Bekeert U, en een iegelijk van u worde gedoopt in den naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.”

Bepaalde voorwaarden dus.

Wie die gehoorzaamde, kon dien merkwaardigen invloed verkrijgen.

Later, voor den raad gebracht en ondervraagd door den hoogepriester, zegt deze zelfde Petrus:

„En wij zijn Zijne getuigen van deze woorden; en ook de Heilige Geest, *welken God gegeven heeft dengenen, die Hem gehoorzaam zijn.*” (Hand. 5: 32).

De apostelen waren Hem gehoorzaam geweest. Zij hadden zich bekeerd en waren gedoopt. De pinkster-uitstorting was geen plaatsvervanging van de handoplegging. Die handoplegging had reeds eerder plaats gehad. Waarschijnlijk bij Zijn verschijning, na Zijn

verrijzenis, aan de Twaalven. Johannes beschrijft het (20:21 en 22): „Jezus dan zeide wederom tot hen: Vrede zij ulieden! gelijkerwijs Mij de Vader gezonden heeft, zende Ik ook ulieden.

„En als Hij dit gezegd had, blies hij op hen, en zeide tot hen: Ontvangt den Heiligen Geest.”

Dit „blies” luidt in den Engelschen bijbel: *breathed*, dat „ademde” of „sprak” beteekent.

Lukas zegt: „en *Zijne handen opheffende*, zegende Hij hen.

De Pinster-uitstorting was dus klaarblijkelijk niet het eerste ontvangen van den Geest voor deze discipelen. Eerder een bijzondere manifestatie voor een bepaald doel. Met zichtbare teekenen wordt de Heilige Stroom uitgegoten. Maar — *op de gehoorzamen*.

De Heiland had gezegd: „maar blijft gij in de stad Jeruzalem, totdat gij zult aangedaan zijn met kracht uit de hoogte”.

En dat hadden Zijn volgelingen gedaan.

Zij kenden echter reeds den Heiligen Geest.

Christus noemt hen zijn „getuigen” (Lukas 24:48).

Zij wisten dat Jezus was de Christus, de Heere.

En niemand kan zeggen Jezus den Heere te zijn, dan door den Heiligen Geest (1 Cor. 12:3).

Waarvoor dan de bijzondere manifestatie?

Ter inleiding van de Apostolische prediking. Een inleiding, die een getuigenis was tot „Joden van allen volke, die onder den hemel zijn” (Hand. 2:5). Daar waren Parthers en Méders en Elamieten en die inwoners zijn van Mesopotámië, en Judéa, en Cappadocië, Pontus en Azië, en Frygië, en Pamfylië, Egypte, en de deelen van Lybyë, hetwelk bij Cyréne ligt, en uitlandsche Romeinen, beide Joden en Jodengenooten; Kretensen en Arabieren.

Welk een gehoor!

En allen aanschouwden en hoorden. En allen vernamen hoe ook *zij* die wonderbare dingen konden beleven. De voorspelling van Joël is maar een illustratie, geen handleiding. De handleiding komt op het uit de verslagen harten geperste: „Wat zullen wij doen, mannen broeders?”

De Apostolische woordvoerder zegt niet: „wacht maar tot Gods belofte in Joël's boek aan U vervuld wordt”. Neen, neen! Bepaalde voorwaarden worden opgesomd. De Grootte Wetgever, Wiens heelal een heelal van wet en orde is, het geestelijke zoowel als het stoffelijke, geeft Zijn Heiligen Geest alleen aan de gehoorzamen.

Wel verlicht Hij een iegelijk mensch, die in de wereld komt (Joh. 1:9), wel leven wij in Hem, en bewegen ons, en zijn wij (Hand. 17:29), wat dan ook onze beschavingsverlichting met al hare ontdekkingen en uitvindingen verklaart, maar de hier besproken Invloed komt niet willekeurig, komt alléén maar tot bepaalde gehoorzamen.

Dat is de groote les van de Pinkstergebeurtenis.

K.

DE DEPRESSIE.

„Het is een somber oogenblik in de geschiedenis. In vele jaren — zelfs gedurende het leven van de meeste lezers van dit blad — heeft er niet zoo'n ernstige en diepe vrees bestaan: nooit heeft de toekomst zoo onberekenbaar geschienen als nu. In ons eigen land heerscht er een algemeene kommercieele gedruktheid en paniek, en duizenden van onze armste burgers gaan den komenden tijd zonder werk, of eenig uitzicht hierop, tegemoet.

„In Frankrijk bestaat er een groote onzekerheid op politiek gebied: Rusland hangt, als gewoonlijk, als een wolk, donker en zwijgend aan den horizon van Europa, terwijl van alle hulpbronnen van het Engelsche rijk reeds het uiterste gevegd zal worden, in den strijd met den grooten Indischen opstand, en in zijn woelige verbindingen in China.

„Het is een gewichtig oogenblik en niemand kan onverschillig tegenover den loop der gebeurtenissen staan, terwijl ook niemand zal voorgeven er onverschillig onder te zijn.

„Niemand kan van eigen moeilijkheden het einde zien. Zij zijn gelukkig hoofdzakelijk commercieel en als wij alleen maar geld moeten verliezen om door pijnlijke armoede wijzer te kunnen worden, behoeft geen mensch serieus te wanhopen. En toch heeft de groote haast om rijk te worden, welke de aanleiding is van deze ramp, er toe bijgedragen om de moreele krachten, waarmede wij de ramp moeten weerstaan en overwinnen, te verwoesten.

„Beste vrienden. Laat ons gedrag bewijzen, dat de nood van den tijd wordt verstaan door de menschen, die een groot hart hebben, hoe klein hun huizen ook mogen zijn, die, hoe leeg hun beurs ook is, mild zijn met hun gaven. In tijden van nood kunnen wij alleen op menschen rekenen, sterk in hun vertrouwen op God; en een ieder, die toont een waarachtig godvreezend mensch te zijn door overal te helpen, waar hij kan, zal als een groot licht in de duisternis gezegend en vereerd worden.”

Noot: Neen, het bovenstaande heeft geen betrekking op het jaar 1930 of 1931 noch op 1932. Het werd ongeveer vierenzeventig jaar geleden geschreven en verscheen in de uitgave van 10 October 1857 van het Harper's Weekly. Het schildert een zeer deprimeerenden en donkeren, bijna hopeloozen, toestand. Toch heeft de wereld ook dezen donkeren tijd doorstaan. Zij is verder gegaan op de trap der ontwikkeling. De geschiedenis herhaalt zich. Hoe meer er verandert, hoe meer alles hetzelfde blijft. Practisch verandert in den loop der tijden weinig. Ook de slechte tijden die wij thans doormaken zullen geschiedenis worden.

(Industriele Gids).

ZENDINGSNIEUWS.

Ontslagen.

Albert J. Aardema

Charles A. Lofthouse

Herman Bell

Ouderling Albert J. Aardema, geruimen tijd president van het Amsterdamsch district, Ouderling Charles A. Lofthouse, die in den laatsten tijd te Haarlem werkzaam is geweest, en Ouderling Herman Bell, voor de laatste paar maanden werkzaam aan het opsporen van genealogische gegevens (zijn laatste standplaats was Amsterdam, waar hij senior ouderling was), zijn eervol van hun zendingswerk hier ter lande ontslagen. Ouderlingen Aardema en Lofthouse zijn op 29 April van Rotterdam via Duitschland naar Frankrijk vertrokken, om van daar den 12den Mei per s.s. Pres. Roosevelt hunne reis naar hun vaderland voort te zetten.

Ouderling Bell is op 9 Mei van Rotterdam per s.s. Batavier naar Engeland vertrokken, vanwaar ook hij per s.s. Pres. Roosevelt naar zijn geboorteland terug zou reizen.

GEEN BLIJDE HEILAND ?

„Daar is niemand geweest, die Hem ooit heeft zien lachen”.
 Zoo wordt er geschreven. Geloofst ge 't ? Ik niet !
 Want ik zie Hem op 't feest op een zekeren dag en —
 Verstoort Hij daar 't leven ? Verstomt daar het lied ?

O, ik zie Hem als kind, 'k zie Hem spelen en stoeien,
 Zoo lustig en vroolijk als een kind maar kan zijn.
 Hij is vlug als de wind — 'k zie hem zwemmen en roeien,
 En buitlen, zoo oolijk — doet Zijn lachen u pijn ?

Mij niet ! 'k vind het mooi, want zijn lach is zoo zuiver,
 O, zoo rein en onschuldig, natuurlijk en blij,
 Geen gemaaktheidsgetooi, geen het-mag-niet-gehuiver,
 Dat zich wacht, heel zorgvuldig, voor een jeugdguiterij.

K.

VAN TWEE RIDDERS EN EEN IJDELEN TWIST.

Kent ge de geschiedenis van de twee ridders en het schild ?

Op zekeren dag, in den ouden tijd, reden twee ridders elkander op een eenzamen weg tegemoet.

Toen zij dicht bij elkander gekomen waren, zagen zij een paal aan den weg staan, met een dwarsbalk, waaraan een schild was opgehangen.

„Wat een mooi gouden schild!” zei de een.

„Goud?” riep de ander. „Zilver, meent ge.”

„Het schild is van goud, en ik bedoel goud,” zei de eerste ridder.

„Ge zijt ongetwijfeld wat zwak van gezicht,” zei nummer twee, „zoodat ge niet in staat zijt, goud van zilver te onderscheiden.”

Nu ontstond er — zoo luidt het verhaal verder — een groote twist tusschen de twee geharnasten.

En — zooals te doen gebruikelijk was in die strijdlustige tijden — de ridders beslechtten hun twist door dadelijk ter plaats een strijd op leven en dood aan te gaan. Ieder wilde daardoor bewijzen, dat zijn meening de juiste was.

Toen de twee ridders ten langen leste, bloedend en uitgeput, op den grond lagen, kwam er een monnik voorbij.

Terwijl deze hun wonden verbond, legden zij hem uit, waarom zij den strijd begonnen waren, en vroegen hem, als eerlijk man, te beslissen, wie gelijk had. Want, daar geen van beiden den strijd had gewonnen, was niet uitgemaakt, wiens meening de juiste was.

„Zeg ons, vader,” zoo vroegen zij, „is het schild van goud of van zilver?”

„Arme, verdwaasde mannen,” was het antwoord van den monnik. „Is dat de oorzaak van uw twist? Wat hadt gij de zaak gemakkelijker kunnen oplossen, wanneer ge maar een weinig geduld hadt gehad! Geen van beiden heeft gelijk, en geen van beiden ongelijk. Kijkt eens naar het schild. *De eene zijde is van goud, de andere van zilver . . .*”

Als ge u de moeite hadt getroost, de zaak van beide kanten te bekijken, zoudt ge er nu niet zoo slecht aan toe zijn . . .”

W., in *Bloei*.

CONFERENTIE AANKONDIGING.

De groote jaarlijksche O.O.V. conferentie, in onze be-rijmde aankondiging het Juni-feest genoemd, zal plaats hebben op 2, 3, 4, 5 en 6 Juni. Boeiend wedstrijdwerk, keurzangen, geestdriftige toespraken, een mooie cantate van goed geoefende stemmen, ontspanningsjool — elck wat wils. 't Juni-feest der O.O.V. — O, natuurlijk doet u mee!

HET GELOOF VAN ONZE VADEREN.

Een ware geschiedenis.

Door Cora Carver Ritchie.

„Voorwaar zeg ik u, zoo gij een geloof had als een mosterdzaad, gij zoudt tot dezen berg zeggen: Ga heen van hier derwaarts! en hij zal heengaan; en niets zal u onmogelijk zijn” (Matt. 17:20).

Door de eeuwen heen hebben mannen van geloof op deze woorden van Christus vertrouwd. Alleen de twijfelaars hebben er niet op gebouwd. Velen willen niet gelooven „ofschoon een engel Gods uit den hemel komen zou”.

De eerste jaren der geschiedenis van de Heiligen der laatste dagen melden vele voorvallen van groot geloof; geloof zoo onwrikbaar dat het in vele gevallen onmiddellijk verhoord werd.

Een kleine groep van pioniers waren eens aan het werk op ongebruikte gronden ten noorden van de Utah Warme Bronnen. Dit uitgestrekte veld was langen tijd een twistappel geweest.

De pioniers verlangden het als grasland, maar de Indianen maakten er aanspraak op als jachtgrond. Niemand scheen het twistgeding op te kunnen lossen. De pioniers hadden altijd getracht vreedzaam te leven, zooals de instructies van hun leiders luidden. De Indianen hadden zich van de landerijen teruggetrokken, maar ze wilden niet dat iemand anders ze in bezit nam.

Deze stoere lieden waren altoos op hun hoede voor teekenen van Indiaansche vijandschap. Plotseling, op een keer, zagen zij uit de naaste bergen een buitengewoon groote troep Indianen op hen toesnellen. De hooge rotsbergen en de lagere kruinen wemelden letterlijk van gewapende Indiaansche ruiters. Ze overvielen de kleine groep blanken zoo plotseling, dat er geen tijd was om een plan van verdediging te vormen. Het zou onmogelijk geweest zijn er maar aan te denken den strijd met zulk een huilende, kwaadaardige horde aan te vangen.

Hoe dichterbij de Indianen kwamen, hoe grooter hun aantal werd. Ieder struikboschje en bergspleet leverde nieuwe troepen. Groote vrees maakte zich van de pioniers meester. Enkelen dachten eraan terug te gaan naar het dorp, zoowat zes mijl vandaar. Anderen baden den hemel stilletjes om bevrijding. Allen wisten dat deze Indianen niet op het vredespad waren. Niemand hunner kende niet de Indiaansche oorlogskreet en zij beefden op het gezicht van de tomahawk of strijdbijl.

Zonder oponthoud of waarschuwing begonnen de Indianen te schieten op de gehate blanken. Sommigen gebruikten pijl en boog, anderen geweren. Velen der blanken werden gewond, maar niemand, zoo dacht men, heel ernstig.

Om de een of andere onbegrijpelijke reden staakten de Indianen hun schieten even plotseling als zij begonnen waren en met een

grootte laatste krijgsgeschreeuw wendden zij hun paarden weer naar het noorderland, een stofwolk en een droevige groep van gewonden achter latend.

Weldra ontdekte men dat Joseph Taylor, die in het oog getroffen was met een pijl, de ernstigste gewonde was. Het was zeker dat hij zijn leven lang blind zoude zijn. Hij leed onduldbare pijnen. Terwijl men hem zoo goed en zoo kwaad als dat ging de eerste hulp verleende, riep broeder Taylor aldoor om John Carver. Telkens en telkens weer riep hij: „O, als u broeder Carver kon halen, zoodat die mij zalven kon, dan zou mijn oog beter worden. Haast u toch en zie of u broeder Carver kunt vinden.”

Zulk geloof spoorde de mannen tot vlugger optreden aan. Broeder John Carver werd gevonden. Toen hij bij broeder Taylor kwam, zeide deze: „O, broeder Carver, als u mij wilt zalven, zal mijn oog beter worden. Ik weet dat God onze gebeden zal verhooren en deze wond heelen”.

De pijl had de oogappel bijna in tweeën gespleten en bij het uittrekken van de pijl was de appel op leelijke wijze losgerukt in de kas. Geen aardsche macht kon ooit het gezicht herstellen. Zelfs als de beste medische en heelkundige hulp verkrijgbaar ware geweest, zou die machteloos gestaan hebben.

Broeder Carver begreep dit, maar hij legde onmiddellijk zijn handen op Joseph's hoofd en bad. Hij vroeg God, het gekwetste oog te heelen en te herstellen. Zoodra het gebed over was, hoorden de verraste toehoorders broeder Taylor uitroepen: „O, ik kan zien! Ik kan zien! Dank God, ik kan weer zien! O, broeder Carver ik wist dat ik geheeld kon worden. Dank God voor zijn groote genade.”

Deze goede lieden hadden vele wonderbare genezingen gezien en waren herhaaldelijk getuigen geweest van manifestaties van God's macht. Dit was een nieuwe onmiddellijke gebedsverhooring.

Broeder Taylor's oog was genezen en was daarna volkomen goed zijn leven lang.

Waarlijk kan geloof als een mosterdzaadje zoowel pijlwonden genezen als bergen verzetten.

The Instructor.

HEUGELIJKE DAGEN.

Broeder Willem Johannes van Bree en zijne echtgenootte Gerritdina van Bree—Kelder herdachten den 28sten April j.l. den dag waarop zij 35 jaar geleden in het huwelijk traden. Het echtpaar woont te Utrecht.

En uit Salt Lake City wordt ons bericht dat aldaar op 3 Mei broeder Bas van Dongen en zuster Teda Kwant in het huwelijksbootje zijn gestapt.

De *Ster* biedt deze feestelingen haar oprechte gelukwenschen aan.

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR JUNI 1932.

AVONDMAALSVERS.

't Is goed dat in des Heeren naam,
 Gods volk des Zondags komt te saam
 En Hem gedenkt bij kelk en brood:
 De zinnebeelden van Zijn dood.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING.

(Job 19: 25-26).

„Want ik weet: mijn Verlosser leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan;

En als zij na mijne huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vleesch God aanschouwen.”

2¹/₂ MINUUT TOESPRAAKJES.

12 Juni. „Koning Benjamin — Leeraar van maatschappelijke deugden.”
 „De Opstanding.”

Boek van Mormon.

19 Juni. „De Profeet van Maatschappelijk Recht.”
 „De Macht van de Liefde.”

Oude Testament.

26 Juni. „Hoe Jezus tegenstrijd tegemoet ging.”
 „Belangrijke uittreksels van Jezus' Bergrede.”

Nieuwe Testament.

Uw Zondagsschool-President is bereid om U verdere inlichtingen te geven.

H. W. B.

INHOUD.

Waarom is Godsdienst noodig? 145 Varia . . . . . 149 Bij onze kiekjes. . . . . 150 Kantoorpersoneel en Groep- leidsters . . . . . 151 Zendingen van het Utrecht- sche District . . . . . 152 Van de Redactie: De groote les van de Pink- uitstorting 153		De Depressie. . . . . 155 Zendingsnieuws. . . . . 156 Geen blijde Heiland? . . . . 156 Van twee ridders en een ijdel twist . . . . . 156 Conferentie-Aankondiging. . . 157 Het geloof van onze vaders . 158 Heugelijke Dagen . . . . . 159 Zondagsschoolwerk voor Juni 160
---	--	--

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—,
 Afzonderlijke nummers 15 cent.